

Psychologia różnic indywidualnych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia różnic indywidualnych
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM- PRI
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	7
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Łukasz Budzicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	-	-	Egzamin
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest przedstawienie współczesnego stanu wiedzy w obszarze różnic indywidualnych, szczególnie ich determinantów, funkcjonalnego znaczenia oraz sposobów pomiaru.

Wymagania wstępne

Brak.

Zakres tematyczny

Psychologia różnic indywidualnych – podstawowe pojęcia i metodologia badań

Ewolucyjne źródła różnic indywidualnych (w tym różnice indywidualne u zwierząt)

Determinanty różnic indywidualnych. Metody badawcze genetyki behawioralnej.

Inteligencja – korelaty biologiczne i poznawcze

Związek inteligencji z osiągnięciami szkolnymi, akademickimi i zawodowymi

Koncepcja wielkiej piątki i inne koncepcje osobowości oparte na cechach. Funkcjonalne znaczenie osobowości

Temperament człowieka dorosłego

Różnice międzyplciowe w cechach psychologicznych w świetle meta-analiz badań

Omówienie wybranych ważnych konstruktów w psychologii różnic indywidualnych: stylu poznawczego, inteligencji emocjonalnej, potrzeby domknięcia poznawczego, potrzeby poznawczej, makiawelizmu i innych.

Metody kształcenia

Wykład: wykład konwencjonalny, omawianie przykładów badań, meta-analiz i najważniejszych teorii.

Ćwiczenia: dyskusja, praca w grupach, demonstracje, pomiar własnych cech, prezentacje multimedialne.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma świadomość ograniczeń i konieczności przestrzegania norm etycznych w stosowaniu metod pomiaru różnic indywidualnych między ludźmi.	K_K03	- bieżąca kontrola na zajęciach - kolokwium - odpowiedź ustna	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w psychologii różnic indywidualnych i opisuje różnice indywidualne w różnych obszarach funkcjonowania psychicznego człowieka. Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych koncepcjach i badaniach prowadzonych w obszarze psychologii różnic indywidualnych.	• K_W07	• aktywność w trakcie zajęć • bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium • referat • test	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi dobrać i zastosować metody pomiaru różnic indywidualnych do poszczególnych obszarów funkcjonowania psychicznego człowieka.	• K_U04 • K_U05	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykłady: pozytywna ocena z testowego egzaminu pisemnego (min. 50 % + 1 odpowiedzi poprawnych). Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Student może podwyższyć ocenę za dodatkowe zadania, prowadzący informuje o szczegółach na pierwszych zajęciach.

Ćwiczenia: ocena z kolokwium pisemnego. Ocena z ćwiczeń może być podwyższona za przygotowaną prezentację. Wiedza może być dodatkowo weryfikowana przez wejściówki (ich waga w ostatecznej ocenie z ćwiczeń może wynosić maksymalnie 25 %). Student ma prawo do maksymalnie 3 nieobecności na ćwiczeniach.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i z egzaminu.

Literatura podstawowa

- Strelau (2014). *Różnice indywidualne. Historia – determinanty – zastosowania*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.
- Klonowicz T.; Fajkowska-Stanik M. (2003). *Psychologia różnic indywidualnych. Wybrane zagadnienia*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Flynn, J.R. (2012). O inteligencji inaczej. Czy jesteśmy mądrzejsi od naszych przodków. Sopot: Smak Słowa.

Literatura uzupełniająca

- Lewczuk, K. (2015). Dwie strony medalu? Impulsywność oraz skłonność do ryzyka w kontekście Regulacyjnej Teorii Temperamentu oraz efektywności podejmowania decyzji. *Psychologia – Etologia – Genetyka*, 31, 37–54.
- Marszał-Wiśniewska M. (2011). *Uwikłany temperament: osobowość, temperament, środowisko*, Warszawa: PWN.
- Marszał-Wiśniewska M., Łukaszewski W. (2006), *Wytrwałość w działaniu: wyznaczniki sytuacyjne i osobowościowe*, Gdańsk: GWP.
- Nęcka, E. (2003). *Inteligencja. Geneza, struktura, funkcje*. Gdańsk: GWP.
- Nęcka E. (2001). *Psychologia twórczości*, Gdańsk: GWP.
- Nosal, Cz. (1990). *Psychologiczne modele umysłu*. Warszawa: PWN.
- Nosal, Cz. S. (1992). *Diagnoza typów umysłu*. Warszawa: Wyd. Nauk. PWN.
- Strelau J., (2002). *Psychologia różnic indywidualnych*, Warszawa.
- Oniszczenko, W. (2005). *Genetyczne podstawy ludzkich zachowań. Przegląd badań w populacji polskiej*. Gdańsk: GWP.
- Plomin, R., DeFries, J.C., McClearn, G.E., McGuffin, P. (2001). *Genetyka zachowania*. Warszawa: Wyd. Nauk. PWN
- Żmijewska, A., Pisula, E. (2009). Cechy temperamentalne a autystyczna charakterystyka zachowania. *Psychologia – Etologia – Genetyka*, 20, 51–61.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Łukasz Budzicz (ostatnia modyfikacja: 28-04-2021 13:13)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ